

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/195/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216213699
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7216213699.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o mal. Z. V. nar. 19.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťaťa rodičov C. V. rod. M. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Z. na Z. ul. č. XXX/X zastúpenej JUDr. Annou Lacovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Pražskej ul. č. 4 a Q. V. nar. X.X.XXXX bývajúceho v Z. na Z. ul. č. XXX/X t.č. v Z. na S. triede č. XX zastúpeného JUDr. Martinom Kožiakom advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Murgašovej ul. č. 3 v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností o odvolaní otca i matky proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 14P 56/2016-392 z 23.3.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 14P 56/2016-416 z 29.3.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 14P 56/2016-416 zo dňa 29.3.2018 v napadnutých výrokoch o výživnom a úprave styku.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zveril mal. Z. V. nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky, určil, že obidvaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu mal. Z. 100,- Eur mesačne počnúc dňom 8.6.2016 do 31.8.2017 a 150,- Eur mesačne od 1.9.2017 do budúca, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred matke maloletého dieťaťa. Dižné výživné 850,- Eur za obdobie od 8.6.2016 do 31.3.2018 zaviazal otca zaplatiť matke maloletého dieťaťa do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Upravil styk otca s maloletou Kristínou tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. a každý párny týždeň v kalendárnom roku nepretržite od piatka 16.00 hod. do nedele 18.00 hod. s tým, že otec je oprávnený v určenom čase v mieste bydliska matky maloletú prevziať, alternatívne v škole, ktorú maloletá navštevuje a povinný maloletú v určenom čase matke v mieste bydliska maloletého dieťaťa aj odovzdať. Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a v uvedenom čase mal. Kristínu v mieste svojho bydliska otcovi odovzdať a od otca ju aj prevziať. O trovách štátu rozhodol tak, že bude rozhodnuté osobitným uznesením. O trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo ich náhradu.

2. Proti výroku o úprave styku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa. Navrhla, aby odvolací súd výrok o úprave styku zmenil tak, že otec je oprávnený stýkať sa s mal. Z. každý druhý týždeň v nedeľu od 16.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky s tým, že miesto stretnutia si matka s otcom vopred dohodne. Uviedla, že výrok o úprave styku považuje za nesprávny z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d/ keď súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 205 ods. 2 písm. f/, kedy rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytkla konajúcemu súdu, že s jej návrhom a dôvodmi

sa zákonným spôsobom nevysporiadal, jej dôvody neposúdil vo vzťahu k vývoju mal. Z.. Poukázala na znalecký posudok vypracovaný súdnou znalkyňou Q.. W. N., ktorá uviedla, že v priebehu vyšetrenia maloletého dieťaťa a nadväzovania kontaktu s otcom sa súdnej znalkyni matke ani otcovi nepodarilo spoločne nadviazať s dieťaťom kontakt, pretože dieťa sedelo na matke, držalo sa jej a v prípade, že požadovali oddelenie od matky, či odchod matky z miestnosti, dieťa reagovalo fyzickým atakom na matku, pritlačilo sa k nej a nepustilo ju preč. Z uvedeného je preto nesporné, že otcovi sa kontakt s dcérou nepodaril nadviazať bez prítomnosti matky, na priebeh tejto situácie matka nemala žiaden vplyv. Poukázala na udalosť zo dňa 12.2.2017, pri ktorej bola prítomná aj maloletá a kedy došlo k neprimeranému správaniu sa otca, ktorý matku napadol, pričom uvedená udalosť v odôvodnení rozsudku je opísaná z výpovede otca ako bezvýznamná udalosť. Napriek všetkému matka zdôraznila, že nemá záujem na odlúčení otca od dcéry, ale má dôvodné obavy o jej psychický vývoj v situáciách, ktoré môžu nastať v budúcnosti a pred ktorými má povinnosť ju chrániť. Navrhla, aby styk s otcom sa uskutočňoval v prvej etape za jej prítomnosti, keď by dcéra nadobudla neochvejnú istotu za prítomnosti oboch rodičov.

3. Proti výroku súdu prvej inštancie, ktorým bol otec zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu mal. Kristíny 150,- Eur mesačne od 1.9.2017 do budúca a výroku súdu prvej inštancie, ktorým dlžné výživné za obdobie od 8.6.2018 do 31.3.2018 vo výške 850,- Eur zaviazal otca zaplatiť v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že otec bude zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu mal. Z. 120 ,- Eur mesačne od 1.9.2017 do budúca, ktoré je povinný poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred matke maloletého dieťaťa a opätovne rozhodne o dlžnom výživnom za uvedené obdobie, alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Vytkol konajúcemu súdu, že výživné, ktoré určil je neprimerané vzhľadom k jeho finančným a majetkovým pomerom a rozhodne prevyšuje odôvodnené potreby mal. Z.. Namietal predovšetkým náklady, ktoré konajúci súd zohľadnil na lyžiarsky výcvik, ktoré má maloletej dcére hradiť v plnom rozsahu matka. Tieto platby za lyžiarsky výcvik uhrádzajú jej rodičia t.j. starí rodičia maloletej. Otec vyslovil názor, že pokiaľ starí rodičia dobrovoľne platia náklady maloletej v lyžiarskom oddieli, ktoré sú svojou výškou nadštandardné v porovnaní s výškou príjmov obidvoch rodičov nemožno podľa jeho názoru tieto prenášať na jeho osobu. Tiež nesúhlasil s odôvodnením súdu prvej inštancie, ktorý prihliadol na jeho údajné objektívne možnosti získania príjmu z činnosti fitnesscentra. Zdôraznil, že nemá žiadne trénerske alebo iné obdobné oprávnenie na výkon tejto činnosti. V minulosti takúto činnosť nikdy odplatne nevykonával, len občas niektorým známym či priateľom bezodkladne pomohol pri stanovení ich tréningového plánu a zabezpečil kúpu výživových suplementov za zľavovú cenu. Navrhol preto, aby odvolací súd rozhodol tak, že zmení rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného tak, že určí výživné 120,- Eur mesačne od 1.9.2017 do budúca.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu rodičov písomne nevyjadril.

5. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

6. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konaniach podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa ust. 387 ods. 1,2,3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v

rozsahu danom v § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav vecí, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku v napadnutých výrokoch presvedčivé a z jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky i otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili ich obranu v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Odvolatelia ani v odvolacom konaní neuviedli žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o určení výživného a úprave styku. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom v dôsledku čoho ani odvolací súd nemá pochybnosti o správne rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní, resp. v odvolacom konaní. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by svoj názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne popreli ich účel alebo význam. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie, zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu. Na základe uvedeného preto odvolací súd potvrdil určené výživné súdom prvej inštancie, ktoré súd správne diferencoval podľa období, kde bol otec zamestnaný resp. podľa odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a zmeny pomerov na strane dieťaťa. K odvolacím námietkam otca ohľadom oprávnených a odôvodnených výdavkov maloletého dieťaťa dodáva, že odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ voči tomu v konkrétnom prípade nie sú zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej, kultúrnej, záujmovej alebo športovej činnosti a teda ide o všeobecne známe skutočnosti, ktoré nie je potrebné osobitne dokazovať. Dokazovať je potrebné len odôvodnené výdavky, ktoré vybočujú z rámca potrieb iných detí v tomto veku. Vychádzajúc tak z vykonaného dokazovania ako aj z príslušných ustanovení Zákona o rodine o určení výživného odvolací súd dospel k totožnému záveru ako súd prvého stupňa, že určené výživné je primerané a dôvodné a to tak z hľadiska veku maloletého dieťaťa, jeho odôvodnených potrieb ako aj finančných a majetkových pomerov povinného rodiča. Dodáva, že rodič, ktorý nemá maloleté dieťa v osobnej starostlivosti má možnosť zvyšovať svoj príjem napríklad vycestovaním za prácou, prácou nadčas, prípadne doplniť svoj zdroj príjmu čiastočnou prácou na dohodu ako rodič, ktorý zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v dôsledku čoho jeho práca je časovo a miestne obmedzený. Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok rozsudkov výživného a dlžnom výživnom, ktoré bolo určené v rámci opravného uznesenia potvrdil ako správny a zákonný.

9. Odvolací súd potvrdil aj výrok o úprave styku, ktorý považoval za správny primeraný zodpovedajúci veku maloletého dieťaťa a ich potrebám. Pri tomto rozhodnutí vychádzal predovšetkým z dôsledne vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa, záverov znaleckého posudku ako aj vyjadrenia kolízneho opatrovníka. Nestotožnil sa preto s odvolacími námietkami matky, ktorá žiadala zúžiť styk otca a určiť styk len za prítomnosti matky a v tejto súvislosti poukazuje na článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyplýva tiež pozitívne záväzok štátu chrániť záujem rodiny a prispievať aktívne k udržaniu a obnoveniu rodinnoprávnych vzťahov. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak rodičovi, ktorému neboli deti zverené do výchovy a dieťaťu nie je dovolené stykať sa s ním alebo len zriedka žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi vzniknúť resp. udržať. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že „je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov a právo na to, aby dostali príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejaviť svoje city skutočne a slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča“. Právo stretávať sa s dieťaťom zaručuje oprávnenej osobe právo vidieť dieťa, právo na prístup k dieťaťu, právo určiť miesto a spôsob trávenia času počas stretávania, právo výlučne výchovne na dieťa počas tohto času pôsobiť a právo na náhradu za čas stretávania, ktorý sa nerealizoval z dôvodov, ktoré nespočívali v osobe

oprávneného. Pri úprave styku má byť zachovaná proporcionalita rozloženia pri rešpektovaní rovnakých práv každého z rodičov a úprava stretávania vždy so zreteľom na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Je nepochybné, že v danom prípade bol upravený styk otca s dieťaťom v rozsahu, ktorý zodpovedá tak rodičovským právam otca ako aj právam maloletého dieťaťa so zreteľom na jeho školské povinnosti a vzdelávací režim.

10. V kontexte takto zisteného skutočného stavu považoval odvolací súd odvolacie námietky otca ako aj matky za účelovú obranu a snahu dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, preto v odvolacom konaní neprihliadol na odvolacie námietky matky ani otca a považoval ich vzhľadom k rozhodnutiu súdu prvej inštancie za nedôvodné.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o výživnom, dlžnom výživnom a úprave styku potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, nakoľko sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

12. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 Zákona č. 160/2015 Z.z.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).